

عنوان: مقایسه رضایتمندی جنسی و افسردگی بین زوجین بارور و نابارور مراجعه کننده به مرکز آموزشی درمانی الزهراء تبریز- سال ۱۳۸۵.

نام دانشجو: معصومه نصیبی

رشته و مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد - مامایی

استاد(ان) راهنما: نیلوفرستارزاده

اساتید مشاور: دکتر فاطمه رنجبر- دکتر مرتضی قوجا زاده

شماره پایان نامه: ۲۰۰

مقدمه: فعالیت ناکافی رحم یا به عبارتی انقباضات هیپوتونیک رحم، بعنوان یک علت شایع و قابل اصلاح پیشرفت غیر طبیعی زایمان می باشد که می توان با اکسی توسین تصحیح کرد و با اطمینان اقدام به زایمان واژینال نمود. این واقعیت که طولانی شدن بی مورد زایمان، ممکن است در بروز عوارض و مرگ و میر دوره پری ناتال نقش داشته باشد، استفاده از انفوزیون داخل وریدی اکسی توسین در درمان انواع مشخص انقباضات غیر مؤثر را باعث شده است.

روش کار: در این مطالعه ۱۰۰ زن باردار مراجعه کننده به بیمارستان ۲۹ بهمن تبریز در مطالعه ای نیمه تجربی شرکت کردند. بطوریکه به صورت تصادفی در گروه اینداکشن ضربانی یا مداوم قرار گرفتند و نتایج حاملگی از نظر پیشرفت زایمان، هیپر استیمولیشن، آپگار نوزاد، هیپر بیلی روبینمی نوزاد، طول مدت لیبرو زایمان، نوع زایمان و طول مرحله سوم زایمان مورد بررسی قرار گرفته شد. ابزار جمع آوری داده ها نمودار پارتو گرام و پرسشنامه ای شامل دو بخش بود. بخش اول مربوط به مشخصات فردی اجتماعی و باروری افراد و بخش دوم شامل مشاهدات پژوهشگر هنگام نمونه گیری و نتایج بدست آمده از اینداکشن و بررسی های آزمایشگاهی بود. داده های بدست آمده از مطالعه، بوسیله روشهای آماری توصیفی (درصد ها و جداول توزیع فراوانی) و آزمونهای آماری مقایسه تفاوت میانگین برای گروههای مستقل (Independent samples T-test)، آزمون آماری رابطه مجذور کای (χ^2) و آزمون دقیق فیشر (Fisher's Exact test) و با استفاده از نرم افزار آماری SPSS.15 مورد بررسی و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته ها: بر اساس اطلاعات جمع آوری شده، از نظر مشخصات فردی- باروری از جمله تعداد حاملگی، تعداد زایمان، نمره Bishop، نوع زایمان قبلی و علت اینداکشن هیچ تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد. همچنین از لحاظ روند پیشرفت زایمان، آپگار نوزاد، هیپر استیمولیشن در طی اینداکشن، میزان هیپر بیلی روبینمی نوزاد، تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نشد ولی از نظر طول مدت لیبرو زایمان و نوع زایمان و دوز مصرفی اکسی توسین (دوز کلی و حداکثر دوز) تفاوت معنی دار بود بطوریکه زمان شروع انقباض تا زایمان، میزان سزارین و دوز مصرفی اکسی توسین در گروه ضربانی کمتر از گروه مداوم بود.

بحث و نتیجه گیری: بر اساس یافته های تحقیق، تزریق ضربانی اکسی توسین روش آسانتر و فیزیولوژیک تری برای ایجاد انقباضات مؤثر رحمی بوده و طول مدت لیبرو زایمان را کاهش می دهد در نتیجه باعث کاهش خستگی مادر و دیستوشی زایمانی و در نتیجه کاهش میزان سزارین می شود. همچنین میزان مصرف اکسی توسین در این روش نسبت به روش مداوم بطور قابل ملاحظه کمتر است که می تواند سبب کاهش عوارض وابسته به دوز اکسی توسین شده و طیف سلامت مادر و جنین را گسترش دهد.

واژه های کلیدی: اکسی توسین، اینداکشن مداوم، اینداکشن ضربانی، نتایج حاملگی